

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

XXXVII. Epistola Episcoporum Phoeniciæ Maritimæ Ad Leonem Imperatorem. Domino amantissimo & Christianiſſimo, & a Deo decenter honorato imperatori Leoni, Dorotheus, Eustathius, Megas, Theodorus, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

ANNO
CHRISTI
451.

iam cum timore Dei manifesta vestra facimus potestati, hæc tamquam solita saluare defendimus, hæc cum sacerdotibus Christi pietas vestra tenens atq; confirmans, in pace imperii retinacula gubernabit, ecclesiam Christi immobiliter conseruando, regni cælorum arrhas firmissimas possidebit, & nos sacerdotes & populum fidelem cum studio magno clamare faciet ad Dominum Christum: Saluum fac Domine regem tuum, & exalta cornu eius Psal. 19. imperii, quod est & erit gloria tuorum Domine sacerdotum, simul & ecclesiarum tuarum.

Maras episcopus vestra Mesopotamiae, incolumem vestram pietatem multis annorum curriculum conseruari ecclesiis Dei & Romano pariter optamus imperio, religiosissime & Christo amabilis imperator.

Zoras episcopus, similiter.

Maronius episcopus, similiter.

Noe episcopus, similiter.

Eusebius episcopus similiter.

Reticius episcopus similiter.

Valaras episcopus similiter.

Maras episcopus similiter.

Abrahamius episcopus similiter.

XXXVII.

EPISTOLA EPISCOPORVM PHOENICIÆ

MARITIMÆ AD LEONEM IMPERATOREM.

Domino amantissimo & Christianissimo, & a Deo decenter honorato imperatori Leoni, Dorotheus, Eustathius, Megas, Theodorus, Rufinus, Cassius, Paulus, Heracitus, Antiochus, Nonnus, Magnus, Thomas, episcopi oræ maritimæ Phœniciae, in Domino salutem.

GLORIFICAT quidem omne genus humanum Dominum Christum, quoniam scriptis vestrae pietatis lætari promeruit: plus autem collaudat Deum chorus sacerdotum, quoniam vestris bonis in communi participatur, & quia rursus ratione præcipua honorem vobisipsis debitum promeretur. Decebat enim eum qui culmen imperii diuina largitate sortitus est, Dei sanctas ecclesias venerari. Optime namque confiditis, quoniam his bene dispositis, omnis manus hostium vertitur in timorem: & qui pridem imprudenter resistere didicerant, propter vestra

Qq iij

fidei magnitudinem confusi, venient ad ruinam. Imitatores enim eorum principum constituti, qui iustitia & æquitate claruerunt, facillime rebus præsentibus præualebitis. Pro Dei siquidem legibus dimicatis, velut integri custodes earum; & sanctorum habentes curam, æquo cum eis honore fruimini, cogitantes vt nullius hominis disciplina minor inueniatur, & pro subiectorum quiete præcipuam studetis habere sollicitudinem. Et hæc quidem, quantum ad consolationem pertinet corporalem, pro eius vtilitate gerere vestra serenitas non quiescit: potiore vero habet industriam, vt fidei orthodoxæ cultus in hominum animabus oriatur: quatenus vestra pietate adducantur regi regum, qui a Deo, vt essent, plasmati sunt. Hanc itaque deuotionem possidens apud Deum, & sanctas ecclesias multiplicare quotidie studens vestra tranquillitas, sequendo quidem reuerendæ memoriæ & in sanctorum choro laudantem Constantinum, & tenendo vestigia piæ memoriæ Marciani, pro pace ecclesiarum maximam diligentiam gerit vestra religio. Quapropter sancire dignati estis, vt per vniuersos prouinciarum episcopos manifestum vestræ tranquillitati fiat, quam voluntatem habemus de glorioso Concilio Calchedone celebrato. Qua de re nostram aperte sententiam declaramus, quia nulla ratione aut modo discordat ab expositione sanctorum patrum Nicææ congregatorum: nec tamquam minus habeat doctrina maiorum qui in Nicæa fuerunt, hoc gestum est, sed vt per Calchedonense Concilium illorum expositionis reueletur intentio. Quia enim alii aliter, & vt volunt, piis syllabis violenti sunt, & familiarem malæ sectæ nequitiam immaculatæ fidei superimponere moluntur; huius rei gratia pestiferam eorum & calidam redarguens voluntatem, & omnem putatiuam opinionem dominicæ inhumanationis abdicans, eos qui prodigiose non ex Dei genitrice Virgine esse nostrum fermentum credunt, destruxit, & vesanam rabiem figmenta talia cogitantium publicauit. Neque enim augmentum aut correctionem, neque imminutionem aut decisionem fecit Calchedonense Concilium patrum spiritali concordia collectorum. Est enim & ex hoc indicium fumere manifestum, eo quod diuino decreto & ap-

ANNO
CHRISTI
431.P
hi
fe
ca
&
st
tr
se
se
it
q
t
V
A
q
p
fi
C
iu
fu
fi
ri
nu
pe
tit
lu
ue
&
ac
co
qu
pe
de
ligi
cle
tia
rati
qua

ANNO
CHRISTI
451

probatione cuncti conuenientes, rectæ confessioni in his quæ sunt placita, consenserunt, & nulla (Dei gratia) secuta est discordia. Et de his quidem, vt congruit, indicauimus, immobiliter nostram sententiam roborantes, & scientes quia omnipotenti Deo valde placemus, & vestræ maiestati hoc modo satisfacimus, quando nihil contrarium, nec extraneum a Nicænorum patrum symbolo fectatur Calchedonense Concilium diuinitus inspiratum, sed magis vt dictis maiorum consonat atque concordat, ita contra maleuolos semper illud amplectitur. De eo si quidem qui episcopalem vocationem Alexandrinæ ciuitatis abripuit, sicut eum preces oblatae plurima contra patrum regulas fecisse designant, hoc tantummodo dicimus: quia secundum ea quæ precibus sunt inserta, mensuras ecclesiasticæ vindictæ transcendit. Cur enim dicat quilibet, vt ei dignitatis nuditas inferatur, quam neque primitus habuit, nec illi post hæc accessit? Hic enim, sicut preces de eo edocent, & legum & ecclesiasticorum Canonum pro nihilo habuit sanctiones. Et quæ aures huius sceleris dicta non respuant? quæ lingua ea quæ scripta sunt in illis precibus, explicare cuncta præualeat? Vestræ siquidem solummodo erit iustitiæ atque sapientiæ cogitatio, celerem terminum rebus imponere. Quod autem nunc nostram mentem effugerat, non erat reminisci superfluum. Quia enim quasi gloriantes hi qui pro eo petitiones obtulerunt, dixerunt, quod Timotheus symbolum trecentorum decem & octo patrum, sicut affirmauerunt, amplectitur, ex hoc apparebit hic simulatione & arrogantia magis usus. Nam qui præter eorum formam ac terminos inuerecunde omnia perpetravit, & aperte contra eos bella suscepit, illos primitus impugnauit, in quorum minime constituto permansit. Igitur piissime imperator Leo, vestrum est, vt in eum formam congruam deferatis. Extingue armiger Dei, sicut tuæ conuenit religioni, impetus frequentium tempestatum, & sanctis ecclesiis Dei ita dispone pacem, quatenus pro vestra potentia, & omni sacro palatio, & victoria fidelis exercitus, orationes suas emittant, pro omni vitæ vestræ tempore, quam Deo placeat conseruare.

Dorotheus episcopus Tyri. Incolume pium vestrum & Christianum imperium, pro beneficio & pace cunctarum ecclesiarum, sancta Trinitas custodire dignetur, piissime & Christo amabilis imperator.

Eustathius episcopus Beryti, similiter.

Megas episcopus Sidonis, similiter.

Theodorus episcopus Tripolis, similiter.

Heraclitus episcopus Arcesi, similiter.

Nonnus episcopus Orthosiadis, similiter.

Atticus episcopus Aradiæ Constantiæ, similiter.

XXXVIII.

EPISTOLA

EPISCOPORVM PHOENICIÆ

SECUNDÆ AD LEONEM IMPERATOREM.

Dei amantissimo & piissimo, atque Christianissimo domino totius orbis terrarum, & a Deo decenter honorato imperatori Leoni, Ioannes, Veranius, Petrus, Ioannes, Ioannes, Thomas, Dada, Eusebius, Theodorus, Abrahamius, Petrus & Eustathius, episcopi Phœniciæ secundæ Libanisiæ.

PROL. 21.

VERE cor regis in manu Dei, & cor Dei in consilio regis. Propterea qui ab eo imperii retinacula sunt fortiti, nunquam decipiuntur, subiectos autem magna sollicitudine gubernantes. Dei enim cor habent, vnde possident donum sapientiæ atque solatii, vnde meruerint coronari. Ex illa siquidem manu, rerum domine, adeptus sapientiam, habes immobilem atque robustam in te fidei rectæ crepidinem. Igitur consulere nos vestra serenitas pia sanctione dignata est, de immaculata fide quæ in nobis est, quam videamur habere voluntatem. Hoc enim nos docent apostolicæ sanctiones, quod a patribus sanctis caute percipimus, tam ab his qui in Nicæa per sanctum Spiritum congregati sunt, & quæ sunt sancti Spiritus ibi sanxerunt, quam a centum quinquaginta patribus, qui cum eo Spiritu inimicis eiusdem Spiritus corde pacifico resisterunt. Nec non & de beatis patribus Calchedone collectis, qui superiora quidem Concilia multitudine transcenderunt, nihil autem horum quæ ab illis recte probata sunt, reliquerunt, quod non competenter insinuauerint. Si enim ea quæ a patribus Calchedone congregatis sancita